

CRIST JACENT

EN. PEP MARTORELL DAMIÁ

(Canyamelar). Licenciado en Derecho. Autor de numerosos artículos, tiene escritos además varios libros sobre temática del Marítimo. Es cofrade de la Hermandad de María Santísima de las Angustias.

La imatge del Crist jacent adquireix tot el seu protagonisme quan en la nit del Divendres Sant presideix la processó del Sant Enterrament, protagonitzant a la seua arribada a la plaça de la Mare de Déu del Rosari, on nombros públic l'espera enmig d'un solemne i respectuós silenci, una emotiva cerimònia en la que els membres de la seua germandat després d'haver-lo acompanyat tota la processó, trauen del sepulcre el cos sense vida de Jesucrist, i l'entren a l'església. És un acte que he contemplat a sovint i que recomane molt vivament a qui no l'haja vist encara.

Tanmateix a l'hora d'escriure esta col·laboració volia expressar el sentiment personal que em produeix la contemplació d'esta imatge. Aleshores, vaig recordar que, quan la Germandat de Mª Sts-ma. de les Angúnies va encarregar al compositor Pedro J. Viso Roger la cantata Mare Dolorosa, li vam entregar una fotografia del grup escultòric per que l'acompanyara en el procés de composició de l'obra. Pedro me confessà que l'havia tingut sempre davant

per tal que l'ajudara a trobar la inspiració. I bé que ho va fer.

Pensant en això, vaig pensar que seria molt convenient estar davant la imatge que roman tot l'any en la capella interior de l'església de Crist Redemptor-Sant Rafael.

M'esperava una sorpresa perquè aleshores me n'adoní que allí hi havien no una sinó dos representacions del Jacent. Una, la que forma part del grup escultòric de la Mare de Déu al peu de la Creu, esculpida per Francisco Teruel l'any 1944, i l'altra el Jacent, propiament dit, tallada per Federico Siurana l'any 1945. Dos imatges distintes. Dos moments succesius captats per

dos escultors diferents. Les dos, igualment belles, ofereixen una mostra important de l'imatgeria mediterrània en la que les expressions tràgiques del sofriment, tan patents en les imatges castellanques o andaluses, resulten molt suavitzades, centrant en detalls molt concrets el drama de la Passió.

En l'esculptura de Teruel, on tot el conjunt traspua dramàti-

"...l'immens dolor que acabava de suportar, en el gest crispat de la mà esquerra, on els dits engarrotats arrapen el llançol amb el que anaven a cobrir el seu cos."

Detalle de la mano del Cristo Yacente de la Parroquia de Cristo Redentor-San Rafael Arcángel

ca serenor, el cos sense vida del Crist s'adapta perfectament a l'entrançable refugi de les castes faldes de sa Mare. El seu rostre mostra cansanci. Acaba de morir.

L'imatge del Jacent tampoc transmet en el seu semblant, tot el sofriment que patí en la Creu. Però l'artista havia de deixar constància del martiri que havia passat. Cal mirar-lo amb atenció per vore com l'escultor volgué concentrar l'immens dolor que acabava de suportar, en el gest crispat de la mà esquerra, on els dits engarrotats arrapen el llançol amb el que anaven a cobrir el seu cos. El rostre ja sense vida, per damunt de la seua bellesa, suggereix la violència i l'angúnia patida. No manifesta però el dramàtic rictus de la mort. Sembla com si l'imatger haguera volgut transmetre que, en el darrer hàlit de vida, el Fill de Déu haguera volgut proclamar que havia complit amb el

manament del Sant Pare, tot i anunciant que tres dies més tard havia de ressuscitar amb tota la seua majestuositat.

El Divendres Sant, acabats els sants oficis, l'imatge del Crist Jacent queda exposada a la parròquia. Allí, envoltada per l'aroma de les flors i de l'incens que arriba del Monument, inspira les oracions dels nombrosos fidels que se li acosten. Gitat sobre el llenç blanc, descansant el cap sobre un coixi roig, proclama l'amor i el perdó entre les persones, veritats absolutes que no es cansà mai de demanar tot el llarg de la seua vida pública, ni tan sols en el moment de morir en la creu. Dos recomanacions divines indispensables per entendre la solidaritat i la convivència, que tant ajudarien a solventar molts dels problemes que afecten el món actual.